

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/210/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112230333
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112230333.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou, v právnej veci navrhovateľky spol. BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou spol. S. - Š., s.r.o., so sídlom Š. XX, I., IČO: XX XXX XXX, proti odporcovi O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, X., o zaplatenie 279,27 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 275,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,35 eur za obdobie od 12.09.2009 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 77,72 eur za obdobie od 12.10.2009 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 128,88 eur za obdobie od 12.11.2009 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh vo zvyšku sa z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa písomným návrhom zo dňa 21.08.2012 (doručeným súdu dňa 04.09.2012) domáhala súdneho výroku, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke istinu 611,21 eur s prísl. a náhrady trov konania.

V písomnom návrhu uviedla, že spol. Slovak Telekom, a.s., ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca“) a navrhovateľka, ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok spol. Slovak Telekom, a.s. uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči odporcovi vedenej pod referenčným číslom 1.91535405.

Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľky ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoEK“) Zmluvu o pripojení. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľky (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZoEK) odporcovi (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZoEK). Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu Služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou o pripojení, Všeobecnými podmienkami.

Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľky uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve/Dodatku o pripojení. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu navrhovateľky, ktorá mu vznikne v dôsledku

nesplnenia záväzku odporcu zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľky. V uvedenom prípade je teda odporca sankcionovaný za to, nedodržel konkrétne určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy o pripojení a Všeobecných podmienok, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty/koncového zariadenia odporcovi).

Keby odporca splnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, tak by prostredníctvom týchto platieb po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľky zabezpečiť odporcovi mobilný telefón/koncové zariadenie, prípadne program služieb podľa vlastného výberu za zľavnenú cenu.

Právny predchodca navrhovateľky vystavil odporcovi faktúry č. 7011167278, splatnú dňa 11.12.2010, znejúcu na sumu 331,94 eur, č. 7908030108, splatnú dňa 11.09.2009, znejúcu na sumu 69,35 eur, č. 1909014255, splatnú dňa 11.10.2009, znejúcu na sumu 77,72 eur, č. 7910044842, splatnú dňa 11.11.2009, znejúcu na sumu 130,54 eur a č. 7911098624, splatnú dňa 11.12.2009, znejúcu na sumu 1,66 eur. Navrhovateľka požadovala i úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti uvedených faktúr, a to vo výške 9,00 % ročne zo sumy podľa faktúr.

Súčasne navrhovateľka k návrhu na začatie konania predložila Zmluvu o pripojení uzatvorenú medzi spol. T-Mobile Slovensko, a.s. a odporcom dňa 19.03.2009, Dodatok k zmluve o pripojení uzatvorený medzi spol. T-Mobile Slovensko, a.s. a odporcom dňa 19.03.2009, faktúry č. 7011167278, 7908030108, 1909014255, 7910044842 a 7911098624, ako aj Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. platné od 01.02.2009 (súd na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že tieto zmluvné podmienky sa na daný prípad nevzťahujú, keďže odporcovi na základe uzavretej zmluvy o pripojení neboli poskytované dátové služby, na daný prípad sa vzťahujú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. platné od 01.02.2009, ďalej len „Všeobecné podmienky“, o ktorých obsahu má súd vedomosť zo svojej činnosti podľa ustanovenia § 121 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - ďalej len „OSP“).

Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadril.

Dňa 04.12.2012 doručila navrhovateľka súdu podanie, v ktorom podaní uviedla, že návrh na začatie konania berie späť v časti zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur s príslušenstvom.

Uznesením č.k. 27C 210/2012-48 zo dňa 17.12.2012 bolo konanie v časti uplatneného nároku na zaplatenie istiny 331,94 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 331,94 od 12.12.2010 do zaplatenia zastavené, pričom o trovách zastavenej časti bolo rozhodnuté tak, že o nich bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Nakoľko sa v danej veci jedná o drobný spor v zmysle ustanovenia 200ea ods. 1 OSP, súd podľa ustanovenia § 156 ods. 3 OSP v spojitosti s § 115a ods. 2 OSP účastníkom oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku.

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku dňa 20.03.2013 o 14.30 hod. v pojednávacej miestnosti číslo dverí 106 na I. poschodí tunajšieho súdu nedostavili, volaní neboli.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými navrhovateľom, a to Zmluvou o pripojení uzatvorenou medzi spol. T-Mobile Slovensko, a.s. a odporcom dňa 19.03.2009 (č.l. 3), Dodatkom k zmluve o pripojení uzatvoreným medzi spol. T-Mobile Slovensko, a.s. a odporcom dňa 19.03.2009 (č.l. 3 rub), faktúrami č. 7011167278, 7908030108, 1909014255, 7910044842 a 7911098624 (č.l. 6 až 27) a zistil nasledovný skutkový stav:

Súdu je z jeho činnosti známa skutočnosť, že na základe rozhodnutia jediného akcionára obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. (do 01.05.2005 pod obchodným menom EuroTel Bratislava, a.s.), so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 vo forme notárskej zápisnice č. N 186/2010, Nz 21815/2010, NCRIs 22140/2010 zo dňa 17.06.2010 došlo k uzavretiu zmluvy o zlúčení vo forme notárskej zápisnice č. N 187/2010, Nz 21818/2010, NCRIs 22142/2010 medzi zanikajúcou spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 (právnym predchodcom navrhovateľa) a nástupníckou spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 (navrhovateľkou), ktorá sa na základe tejto zmluvy o zlúčení stáva univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019, zapísaná v odd. Sa, vl. č. 1238/B bola z obchodného registra vymazaná v celom rozsahu ku dňu 01.07.2010.

Podľa ustanovenia § 69 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „ObchZ“): Zlúčenie je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku jednej spoločnosti alebo viacerých spoločností, pričom imanie zanikajúcich spoločností prechádza na inú už jestvujúcu spoločnosť, ktorá sa tým stáva právnym nástupcom zanikajúcich spoločností.

Zlúčením obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. tak v zmysle ustanovenia § 69 ods. 3 veta prvá ObchZ došlo k univerzálnej sukcesii spoločnosti Slovak Telekom, a.s. do práv a povinností obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s..

Spol. T-Mobile Slovensko, a.s. s odporcom uzavrela dňa 19.03.2009 Zmluvu o pripojení, ku ktorej bol uzatvorený dodatok. Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca navrhovateľa odporcovi odovzdal do užívania SIM kartu č. 8942102170014852183, prideliť k nej telefónne číslo 0902186152 a zaviazal sa poskytovať v zmluve špecifikované služby ako programy služieb „200Viac“ a aktivovať odporcovi služby špecifikované v zmluve. Odporca na zmluve vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a Cenníkom služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktoré sa ako neoddeliteľné súčasť zmluvy zaviazala dodržiavať. Závazne si objednal v zmluve špecifikované služby spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, dodatkov k zmluve, Všeobecných podmienok a osobitných podmienok, najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb.

Zároveň došlo i k uzatvoreniu dodatku k zmluve.

V bode 2 dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany odporcu, pričom za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa považuje najmä výpoveď zmluvy o pripojení zo strany odporcu, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie odporcu od zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinností na strane spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s.. Ďalej sa účastníci dodatkov dohodli, že za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky podľa dodatkov sa považuje najmä výpoveď zmluvy o pripojení zo strany účastníka, žiadosť o jej vypovedanie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie účastníka od zmluvy z iného dôvodu, než je porušenie povinností na strane podniku. Odporca zároveň zoberal na vedomie a súhlasil s tým, že v prípade porušenia dojednania v predchádzajúcej vete je podľa bodu 3 dodatku povinná uhradiť spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. zmluvnú pokutu vo výške á 248,95 eur.

V bode 4 dodatku sa účastníci dohodli, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) všeobecných podmienok) a následného

vypojenia SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo právneho predchodcu navrhovateľky na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný nahradiť právnej predchodkyň navrhovateľky náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.

Podľa bodu 15.1. všeobecných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení, Zmluva je uzavretá jej podpisom obidvoma zmluvnými stranami a uzatvára sa na dobu neurčitú, ak sa zmluvné strany nedohodli, že sa v celku, alebo v časti predmetu plnenia uzatvára na dobu určitú.

Platobné podmienky - čas a spôsob úhrady ceny za poskytované služby boli upravené v čl. 7 Všeobecných podmienok platných od 01.02.2009.

Podľa bodu 7.2 tohto článku zúčtovacím obdobím odporcu je jeden kalendárny mesiac, ak nie je dohodnuté inak.

Podľa bodu 7.3 čl. 7 spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. vyúčtuje cenu služieb faktúrou a podľa bodu 7.4 čl. 7 je odporca povinný uhrádzať svoje záväzky riadne a včas, pričom za včasnú úhradu sa považuje úhrada pripísaná na účet spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. najneskôr v deň splatnosti faktúry.

Podľa bodu 7.7 čl. 7 je spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. oprávnená písomne, prostredníctvom SMS správ, e-mailom alebo prostredníctvom automatického telefonického volacieho systému, telefonického hovoru alebo hlasovej správy upozorniť účastníka zaplatiť dlžnú čiastku v prípade, ak neuhradil cenu služby vyúčtovanú faktúrou v lehote jej splatnosti a určí dodatočnú lehotu na zaplatenie. Poplatok za oneskorenú platbu podľa platného cenníka znáša účastník.

Podľa čl. 12 bodu 12.1 Všeobecných podmienok, ak v lehote splatnosti nedôjde zo strany odporcu k úhrade akéhokoľvek peňažného záväzku alebo jeho časti zo zmluvy alebo akéhokoľvek iného zmluvného vzťahu s navrhovateľkou má spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. voči odporcovi nárok na úrok z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa čl. 12 bodu 12.2 úrok z omeškania zo sumy nezaplateného peňažného záväzku je splatný po uplynutí dňa, ktorý je ako deň splatnosti peňažného záväzku uvedený vo faktúre, ktorou spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s. vyúčtoval odporcovi peňažný záväzok.

Podľa čl. 14 bodu 14.2 písm. b) spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s. je oprávnená dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie služieb účastníkovi bez predošlého upozornenia z dôvodu nezaplatenia splatnej ceny služby do 1 dňa od jej splatnosti, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy.

Podľa čl. 15 bodu 15.3 písm. b) spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s. môže od zmluvy odstúpiť, ak odporca nezaplatil cenu za poskytnuté služby 45 dní po splatnosti tejto ceny.

Súd mal z vykonaného dokazovania zároveň preukázané vystavenie faktúr č. 7011167278, splatnej dňa 11.12.2010, znejúcej na sumu 331,94 eur, č. 7908030108, splatnej dňa 11.09.2009, znejúcej na sumu 69,35 eur, č. 1909014255, splatnej dňa 11.10.2009, znejúcej na sumu 77,72 eur, č. 7910044842, splatnej dňa 11.11.2009, znejúcej na sumu 130,54 eur a č. 7911098624, splatnej dňa 11.12.2009, znejúcej na sumu 1,66 eur.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a navrhovateľkou ako postupníkom dňa 16.12.2011 došlo aj k postúpeniu pohľadávok postupcu (predtým spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s.) voči odporcovi, vyplývajúcich z vyššie uvedených faktúr, na navrhovateľku (1SprV 118/2012).

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) ZoEK: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 4 písm. b) ZoEK: Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 ZoEK: Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase, v ktorom došlo k omeškaniu odporcu s plnením peňažného záväzku voči navrhovateľovi: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Sadzby sú uverejnené na internetovej stránke NBS SR).

Podľa ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov: Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ustanovenia § 41 OZ: Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008: V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení: Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení: S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení: Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení: Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení: Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993: Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993: Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993: Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993: Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ustanovenia čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993: Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e): Podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Súd v konaní postupoval v zmysle ustanovenia § 132 OSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Zároveň podľa ustanovenia § 120 ods. 3 OSP si súd osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanovením § 153 ods. 1 OSP, podľa ktorého súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich, alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

V konaní súd vykonal a zhodnotil dokazovanie podľa vyššie uvedených procesných zásad a dospel k takému záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný aj keď len v časti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami ako aj zmluvou a dodatkom, ktoré boli uzavreté medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom.

Súd na základe vykonaných dôkazov vychádzal z toho, že medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. a odporcom vznikol záväzkovo-právny uzatvorením Zmluvy o pripojení dňa 19.03.2009 a Dodatku k tejto zmluve v súlade s § 43 ods. 1 zákona. Z hľadiska skutkového vymedzenia žalovaných nárokov navrhovateľka tieto v rozsahu sumy 275,95 eur uplatňovala ako nárok na zaplatenie elektronických komunikačných služieb poskytovaných odporcovi a v rozsahu 3,32 eur ako poplatky za oneskorené platby (samostatne 1,66 eur faktúra č. 7911098624 a 1,66 eur spolu s ďalšími službami vo faktúre č. 7910044842). Navrhovateľka sa návrhom domáhala pôvodne i zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur s prísl., uznesením č.k. 27C 210/2012-48 zo dňa 17.12.2012 bolo však konanie ohľadne tohto uplatneného nároku zastavené, a to na základe čiastočného späťvzatia návrhu navrhovateľkou.

Na základe predmetného dodatku a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tu vznikla povinnosť odporcovi, aby zaplatil cenu za poskytnutú verejnú službu tak ako bola táto cena vyčíslená navrhovateľkou. Pretože odporca riadne nezaplatil, a to ani napriek výzve navrhovateľky bolo rozhodnuté o povinnosti odporcu zaplatiť dlžnú sumu, ako cenu služieb vo výške 275,95 eur a podľa citovaného ustanovenia § 517 ods. 1, 2 OZ je povinný odporca zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške určenej podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. 9 % ročne, a to odo dní nasledujúcich po dňoch splatnosti faktúr č. 7908030108, 7909014255 a 7910044842 vždy do zaplatenia.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie poplatku za oneskorenie platby v sume 2 á 1,66 eur (vyúčtované samostatne faktúrou č. 7911098624 a spolu s ostatnými službami vo faktúre č. 7910044842), súd tento uplatnený nárok bez ohľadu na jeho pojmové označenie považoval z hľadiska právnej kvalifikácie podľa jeho obsahového vymedzenia za nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie povinnosti odporcu zaplatiť faktúrami účtovanú cenu služieb riadne a v lehote splatnosti. Súd je toho názoru, že takýto typ nároku nemôže byť z právneho hľadiska považovaný za odplatu (cenu, resp. poplatok) za istú službu právneho predchodcu navrhovateľa (ako dodávateľa) poskytnutú na základe požiadavky odporcu (ako spotrebiteľa), keďže jednoznačne zo znenia ust. čl. 7 bodu 7.7 Všeobecných podmienok vyplýva, že ide o poplatok viažuci sa primárne na porušenie povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb riadne a včas v lehote splatnosti a až sekundárne na následné upozornenie odporcu zo strany právneho predchodcu navrhovateľky na porušenie jeho povinnosti (možná paušalizovaná náhrada výdavkov spojených s realizáciou takéhoto upozornenia v dôsledku omeškania odporcu s úhradou svojich peňažných záväzkov).

Súd je však toho názoru, že navrhovateľka nepreukázala písomnú dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako to predpokladá ustanovenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Táto zmluvná pokuta medzi účastníkmi konania nebola písomne dojednaná priamo v zmluve o pripojení. Záver o jej písomnom dojednaní možno hľadať v znení ust. čl. 7 bodu 7.7. Všeobecných podmienok, podľa ktorých je spoločnosť T-Mobile oprávnená písomne, prostredníctvom SMS správ, e-mailom alebo prostredníctvom automatického telefonického volacieho systému, telefonického hovoru alebo hlasovej správy upozorniť účastníka na jeho povinnosť zaplatiť dlžnú čiastku v prípade, ak neuhradí cenu služieb alebo iných platieb vyúčtovaných faktúrou v lehote jej splatnosti a určiť dodatočnú lehotu na zaplatenie (ďalej len „oneskorená platba“). Poplatok za upomienku oneskorenej platby podľa platného Cenníka, ako aj všetky náklady spojené s mimosúdnym, súdnym alebo exekučným vymáhaním pohľadávky znáša Účastník. V zmysle ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť zmluvná pokuta písomne dojednaná jednak čo do základu, t.j. musí byť dojednaná vo väzbe na konkrétne porušenie zmluvnej povinnosti jednou zmluvnou stranou a súčasne aj čo do výšky, a to či už vo vyjadrení konkrétnou sumou, alebo iným spôsobom jej určenia, aby bolo možné bezpochyby dôjsť na základe tohto spôsobu k jej konkrétnemu vyčísleniu. Súd má však za to, že odkaz ustanovenia čl. 7 bodu 7.7. Všeobecných podmienok ohľadom výšky zmluvnej pokuty na platný cenník spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. takéto predpoklady nenapĺňa, keďže vydanie cenníka je nepochybne jednostranným právnym úkonom spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. stanovovaný tak len na základe prejavu vôle jednej zmluvnej strany. Aj keď aktuálne platný (v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi zmluvy o pripojení zo dňa 19.03.2009) Cenník spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. sa stal neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení, pri akejkoľvek zmene Cenníka zo strany spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. mohlo nepochybne dôjsť aj k zmene výšky tejto zmluvnej pokuty, čo by však už nezodpovedalo prejavu vôle odporcu. V kontexte tohto tak potom súd s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 v spojení s ustanovením § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval predmetné dojednanie o zmluvnej pokute v ustanovení čl. 7 bodu 7.7 Všeobecných podmienok za neplatné pre jeho neurčitosť a nedostatok písomnej formy.

Zároveň súd prihliadal aj na to, že je možné usudzovať aj na nedostatok vôle odporcu ako spotrebiteľa podriaďiť sa uvedenej zmluvnej podmienke v samotnom procese uzatvárania takejto zmluvy. V praxi je totiž, ako už bolo vyššie uvedené, zmluva predkladaná právnym predchodcom navrhovateľky vo formulárovej podobe (bez možnosti podrobnejšieho oboznámenia sa so Všeobecnými podmienkami, ako aj Cenníkom právneho predchodcu navrhovateľky, čo nie je možné jednak z časového hľadiska, ako aj z dôvodu veľkosti písma vo Všeobecných podmienkach hraničiaceho s čitateľnosťou) s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkoľvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s právnym predchodcom

navrhovateľky vstúpiť do zmluvného vzťahu a tým stráca reálny záujem na oboznámení sa so znením Všeobecných podmienok. Z tohto pohľadu je možné dohodu o tejto zmluvnej pokute považovať za neplatný právny úkon aj s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vôle odporcu.

Ak by súd aj pripustil, že došlo k platnému uzavretiu (z hľadiska formálnych predpokladov § 37 ods. 1 a § 40 ods. 1 v spojení s § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) dohody o zmluvnej pokute, s čím však nie je stotožnený, je v ďalšom toho názoru s poukazom na to, že medzi právnym predchodcom navrhovateľky a odporcom išlo nepochybne o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), že dohodu o tejto zmluvnej pokute je možné považovať s ohľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú (nespôsobilú však neplatnosť iných zmluvných dojednaní § 41 Občianskeho zákonníka). Súd vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej kvalifikácie tohto dohodnutého práva primárne sa svojim vznikom viažuceho na omeškanie odporcu s úhradou jeho peňažných záväzkov dospel k záveru, že táto zmluvná podmienka z hľadiska svojej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným len duplicitným prostriedkom sankcionovania odporcu za porušenie jeho peňažných záväzkov (popri zákonom práve veriteľa/právneho predchodcu navrhovateľky na úroky z omeškania; aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate sankciou/paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia) a do istej miery aj neprimeraným prostriedkom obchádzania kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch. Pritom určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky právneho predchodcu navrhovateľky spojené so spracovaním upomienky, ktorá je zväčša generovaná prostredníctvom elektronických prostriedkov právneho predchodcu navrhovateľky bez reálneho podielu ľudského faktora (uvedené je aj priamo zakotvené v znení čl. 7 bodu 7.7. Všeobecných podmienok) a neprináša právnomu predchodcovi navrhovateľky takmer žiadnu škodu vo forme s týmto spojených vynaložených výdavkov. Rovnako je potrebné poukázať aj na to, že upomienka z hľadiska jej vzťahu k vzniku práva právneho predchodcu navrhovateľky na zaplatenie ceny za poskytnuté služby, ani z hľadiska vzniku nejakých jeho iných práv (napr. práva na odstúpenie od zmluvy v zmysle čl. 15 bodu 15.3 písm. b) Všeobecných podmienok), nemá žiadnu právnu relevanciu a ide len o nadbytočný úkon. Je možné tak vychádzať z toho, že ide o úkon, ktorým sa právny predchodca navrhovateľky snaží zdôvodňovať svoj neprimeraný nárok na zmluvnú pokutu viažucu sa na porušenie povinnosti odporcu uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dôvodiac, že s týmto má spojené nejaké náklady. Pri uvedených úvahách súd napokon vychádzal aj zo znenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, pretože túto je podľa názoru súdu nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka neprimeraná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke.

V neposlednom rade treba poukázať aj na to, že navrhovateľka ani nepreukázala, že by odporcovi vôbec jej právny predchodca takúto upomienku, na ktorej odoslanie odporcovi sa vznik zmluvnej pokuty sekundárne formálne viaže, zaslal (neuniesla bremeno dôkazu podľa ustanovenia § 120 ods. 1 OSP) a rovnako to navrhovateľka v návrhu ani len netvrdila.

Z uvedených dôvodov súd návrh v časti o zaplatenie sumy 3,32 eur aj spolu s jej príslušenstvom (úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1,66 eur od 11.11.2009 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 1,66 eur od 11.12.2009 do zaplatenia) zamietol.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 OSP: Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP: Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre konečné rozhodnutie o trovách konania si súd v prvom rade musel ustáliť výsledok konania, a to s poukazom na zastavenie konania v časti uplatneného nároku na zaplatenie istiny 331,94 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 331,94 eur od 12.12.2010 do zaplatenia (v tejto súvislosti súd poukazuje, že keď navrhovateľka žiadala priznať úrok z omeškania „do zaplatenia“, súd pre účely výpočtu úspechu navrhovateľky v konaní za tento dátum považoval deň vyhlásenia rozsudku, t.j. deň 20.03.2013).

K čiastočnému zastaveniu konania v už uvedenej časti uplatneného nároku došlo na základe späťvzatia návrhu navrhovateľkou podaním doručeným súdu dňa 04.12.2012. Súd má za to, že ohľadne tejto časti pôvodne uplatneného nároku nebolo preukázané, že by návrh bol podaný dôvodne a bol vzatý späť pre správanie sa odporcu. Preto by ohľadne tejto zastavenej časti konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvá veta OSP mal právo na náhradu trov konania odporca. Pre účely konečného rozhodnutia o trovách konania je potrebné navrhovateľku v zastavenej časti konania, t.j. ohľadne uplatneného nároku na zaplatenie istiny 331,94 eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 331,94 eur od 12.12.2010 do zaplatenia, považovať za neúspešnú.

Navrhovateľka bola taktiež neúspešná ohľadne zaplatenia sumy 3,32 eur a úroku z omeškania zo sumy vo výške 9 % ročne zo sumy 1,66 eur od 11.11.2009 do zaplatenia a vo výške 9 % ročne zo sumy 1,66 eur od 11.12.2009 do zaplatenia.

Ohľadne zvyšku uplatneného nároku, t.j. ohľadne zaplatenia sumy 275,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,35 eur za obdobie od 12.09.2009 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 77,72 eur za obdobie od 12.10.2009 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 128,88 eur za obdobie od 12.11.2009 do zaplatenia, bola navrhovateľka úspešná.

Navrhovateľka bola teda v zmysle vyššie uvedeného v konaní čiastočne úspešná.

V percentuálnom vyjadrení, ak súd zohľadní, že plný úspech, t.j. 100 %, by znamenal, ak by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke celkom sumu 765,10 eur (žalovaná istina 611,21 eur + ku dňu 20.03.2013 vyčíslené príslušenstvo 153,89 eur), tak navrhovateľka bola priznaním istiny 275,95 a ku dňu 20.03.2013 vyčísleného príslušenstva 84,97 úspešná v 47,17 %, neúspešná bola v 52,83 %. Je zrejmé, že navrhovateľka bola v konaní menej úspešná, ako bola neúspešná, preto nemožno hovoriť o jej úspechu vo veci, ale je potrebné za úspešného účastníka považovať odporcu, ktorého čistý úspech (úspech odporcu 52,83 % mínus neúspech odporcu 47,17 %) predstavuje 5,66 %, v ktorom pomere má odporca podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 142 ods. 2 OSP voči navrhovateľke nárok na náhradu trov konania.

S prihliadnutím na tú skutočnosť, že odporca v priebehu konania trovy konania nežiadal priznať, ani mu preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, rozhodol súd o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.